

- w sprawie stosowania podwyżek w podatku obrotowym (Dz. U. Nr 11, poz. 68);
- 12) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego osób w wieku starszym oraz inwalidów wykonujących rzemiosło i niektóre usługi (Dz. U. Nr 11, poz. 69);
  - 13) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie obniżenia stawek podatku obrotowego od obrotów nietowarowych osiągniętych przez zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 33, poz. 199);
  - 14) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie obniżenia skali podatku dochodowego dla niektórych grup podatników (Dz. U. Nr 33, poz. 200);
  - 15) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 1952 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku dochodowego niewidomych (Monitor Polski Nr A-78, poz. 1250);
  - 16) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie zaniechania wymiaru podatku obrotowego przy odprawach celnych w przywozie towarów z zagranicy (Monitor Polski Nr A-32, poz. 470);
  - 17) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1955 r. w sprawie zaniechania wymiaru podatku obrotowego przy odprawach celnych dla repatriantów przywożących towary z zagranicy (Monitor Polski Nr 71, poz. 890);
  - 18) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1959 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych zespołom produkującym materiały budowlane na rzecz Społecznego Komitetu Budowy Szkół (Monitor Polski Nr 43, poz. 198);
  - 19) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1961 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego z tytułu prowadzenia drobnych hodowli jedwabników (Monitor Polski Nr 7, poz. 35);
  - 20) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 1963 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w podatku dochodowym i w podatku od nabycia praw majątkowych powstałych w związku z wykonaniem prawa pierwokupu na podstawie przepisów o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 49, poz. 246) — w części dotyczącej podatku dochodowego;
  - 21) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 1 września 1964 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego i podatku dochodowego (Monitor Polski Nr 63, poz. 294);
  - 22) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 1965 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego od dochodu nie przekraczającego 11.000 zł w stosunku rocznym (Monitor Polski Nr 31, poz. 171).
- § 73. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.
- Minister Finansów: *J. Albrecht*

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 15 grudnia 1967 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz w zakładach przemysłu paszowego.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą bezpieczeństwa i higieny pracy osób zatrudnionych w następujących zakładach przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz w zakładach przemysłu paszowego:

- 1) w zakładach utylizacyjnych,
- 2) w wytwórniach żelatyny,
- 3) w wytwórniach albuminy i suszarniach krwi,
- 4) w wytwórniach kleju skórniego,
- 5) w przetwórniach szczeciny i włosia,
- 6) w wytwórniach produktów z rogowizny,
- 7) w zakładach produkcji paszowych mieszanek mineralnych i preparatów witaminowo-antybiotycznych, zwanych dalej w skróceniu „zakładami”.

2. Sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy w wytwórniach pasz regulują przepisy rozporządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministra Rolnictwa i Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w młynach,

wytwórniach pasz i spichrzach zbożowych (Dz. U. z 1961 r. Nr 3, poz. 19 i z 1965 r. Nr 11, poz. 71).

§ 2. Zakłady powinny być zlokalizowane na terenach zapewniających utrzymywanie odpowiednich warunków higieny w samych zakładach i w najbliższym ich otoczeniu.

§ 3. Drogi i place manipulacyjne (składowe) zakładów powinny mieć nawierzchnie zapewniające utrzymanie właściwych warunków higieny.

§ 4. 1. Podłogi oraz ściany do wysokości co najmniej 2 m pomieszczeń produkcyjnych i pomocniczych, które podlegają dezynfekcji środkami odkażającymi, powinny być pokryte materiałami nienasiąkliwymi, łatwo zmywalnymi, odpornymi na działanie stosowanych środków (np. płytkami ceramicznymi); dotyczy to następujących pomieszczeń:

- 1) w zakładach utylizacyjnych: hal sekcyjnych, solarni skór, pomieszczeń do mycia i dezynfekcji pojemników, przejściowych magazynów surowców utylizacyjnych, pomieszczeń dla odstożników tłuszczów technicznych i hal podjazdowych,
- 2) w wytwórniach żelatyny: hal obróbki wstępnej, warzeln bulionów, schładzalni galaret, krajalni i rozkładalni galaret, suszarni, mielarni, macerowni i gotowni wyklejek oraz suszarni precypitatów,
- 3) w wytwórniach albuminy i suszarniach krwi: magazynów surowcowych, pomieszczeń urządzeń rozpyłowych, pomieszczeń do mycia i dezynfekcji opakowań,

- 4) w wytwórniach kleju skórno: warzelni kleju, płucz-karni, perełkowni kleju,
- 5) w przetwórniach szczeciny i włosia: pomieszczeń obrób-ki wstępnej, pralni, gotowalni szczeciny i odwłaszania ścinków futrzarskich.

2. Produkcja żelatyn i kleju skórno powinna odbywać się w pomieszczeniach, w których podłogi wykonane są z ma-teriału odpornego na szkodliwe działanie kwasów i ługów; do pomieszczeń tych powinna być doprowadzona woda zimna i gorąca.

§ 5. 1. W pomieszczeniach zakładów powinna być za-pewniona co najmniej pięciokrotna wymiana powietrza w cią-gu godziny, z wyjątkiem następujących pomieszczeń:

- 1) w zakładach utylizacyjnych: hal sekcyjnych, przejścio-wych magazynów surowców utylizacyjnych,
  - 2) w wytwórniach żelatyny: macerowni, gotowalni wykle-jek, schładzalni galarety, warzelni,
  - 3) w wytwórniach kleju skórno: warzelni i perełkowni,
  - 4) w przetwórniach szczeciny i włosia: pralni, gotowalni, odwłaszalni ścinków futrzarskich i siarkowni,
  - 5) w przetwórniach produktów z rogowizny: pomieszczeń prostowania i rozcinania rogów,
- w których wymiana powietrza powinna być co najmniej dziesięciokrotna.

2. Niezależnie od ogólnej wymiany powietrza, zgodnie z postanowieniami ust. 1, następujące urządzenia i stano-wiska pracy w zakładach powinny posiadać własne indywi-dualne urządzenia wyciągowe:

- 1) w zakładach utylizacyjnych: wanny do miążgi przy de-struktorach oraz koagulatory krwi zwierzęcej,
- 2) w wytwórniach żelatyny: kotły, warzelne oraz autokła-wy przy wyklejkach,
- 3) w wytwórniach kleju skórno: kotły warzelne oraz urządzenia do sperlania kleju,
- 4) w przetwórniach szczeciny i włosia: kotły warzelne, ko-tły do odwłaszania ścinków futrzarskich, urządzenia do prania szczeciny i włosia oraz kotły do gotowania szcze-ciny,
- 5) przetwórniach produktów z rogowizny: palenisko do pod-grzewania rogów i kopyt, stanowisko pracy rozcinania rogowizny oraz prasy do prostowania płyt rogowych,
- 6) w zakładach produkcji preparatów witaminowo-antybio-tycznych: stanowisko manipulacyjne mieszania, ważenia i pakowania koncentratów oraz mieszanek.

§ 6. 1. Załadunek i wyładunek surowców, półproduk-tów i gotowych wyrobów w obrocie międzyoperacyjnym oraz zewnętrznym powinien odbywać się mechanicznie.

2. Przewóz surowców, półproduktów o konsystencji płyn-nej lub półpłynnej (np. krew zwierzęca, skrzepy krwi, od-pady poubojowe, konfiskaty i odpady posekcyjne) powinien odbywać się w pojemnikach lub samochodach utylizacyjnych szczelnie obudowanych, zabezpieczonych przed wyciekaniem soków tkankowych i innych płynów ustrojowych.

§ 7. 1. Do przewozu surowców utylizacyjnych o konsy-stencji stałej (zwłoki zwierzęce, tusze i części tusz, konfiska-ty produkcyjne itp.) powinny być używane mechaniczne środki transportu, specjalnie przeznaczone do tego celu.

2. Mechaniczny środek transportu (ust. 1) powinien być wyposażony:

- 1) w skrzynię załadunkową metalową, krytą, szczelnie za-mykaną, posiadającą w dolnej części zbiornik zabezpie-czający przed wyciekaniem na zewnątrz płynów ustro-jowych,
- 2) w zbiornik do roztworów dezynfekcyjnych oraz w me-chaniczne urządzenie do rozpryskiwania środków dezyn-fekcyjnych.

§ 8. 1. Przepompowywanie kwasów z cystern do zbiorn-ików magazynowych odbywać się powinno mechanicznie przewodami rurowymi.

2. Zbiorniki magazynowe kwasów powinny posiadać ła-pacze par i kwasów.

3. Transport kwasów między zbiornikami oraz do po-szczególnych agregatów powinien odbywać się przewodami rurowymi.

4. Wytwarzanie mleka wapiennego powinno odbywać się przy użyciu urządzeń mechanicznych, zaopatrzonych w mieszadła.

5. Transport mleka wapiennego do dołów wapiennych oraz do poszczególnych stanowisk pracy powinien odbywać się przewodami rurowymi.

§ 9. 1. Środki odkażające i konserwujące powinny być przechowywane w wydzielonym pomieszczeniu magazynu, w sposób zabezpieczający pracowników przed szkodliwym od-działywaniem tych środków.

2. Na opakowaniach środków odkażających i konserwu-jących powinny być umieszczone naklejki, zawierające in-formacje o ich zawartości, oraz wskazówki dotyczące obcho-dzenia się z tymi środkami.

Rozdział 2.

Zakłady przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

§ 10. Wjazd i wyjazd z części zakażonej zakładu utyliza-cyjnego powinien prowadzić przez zagłębienie w jezdni, wy-pelnione roztworem odkażającym, zapewniającym odkażenie kół pojazdów mechanicznych.

§ 11. 1. Hala sekcyjna w zakładach utylizacyjnych pō-winna posiadać świetlną oraz dźwiękową sygnalizację dla porozumiewania się z halą maszyn.

2. Otwarcie wyspu destruktora, znajdujące się w hali sekcyjnej, powinno następować po otrzymaniu odpowiednie-go sygnału z hali maszyn.

3. W hali sekcyjnej powinno pracować równocześnie co najmniej dwóch pracowników.

4. W hali sekcyjnej nie mogą być zatrudnieni pracow-nicy, którzy ulegli skaleczeniu odkrytych części ciała, a także jeżeli nie posiadają warunków zdrowia wymaganych do ta-kiej pracy.

§ 12. 1. Noże, tasaki, topory i inne narzędzia używane w hali sekcyjnej zakładów utylizacyjnych powinny być po zakończenu pracy każdorazowo oczyszczone i zdezynfeko-wane oraz przechowywane w specjalnie na ten cel przezna-czonych miejscach lub w futerałach.

2. Zabrania się pozostawiania noży, toporów, tasaków i innych ostrych narzędzi na klocach i innych urządzeniach po zakończeniu pracy lub w przerwach pracy.

3. Rękojeści noży powinny posiadać takie zabezpiecze-nie, aby ręka nie mogła się ześliznąć na ostrze noża.

4. Zabrania się używania noży, toporów, tasaków i in-nych narzędzi o uszkodzonych uchwytach bądź nadmiernie wyrobionych ostrzach.

§ 13. W zakładach utylizacyjnych otwory spustowe dla skór surowych, produktów ubocznych, rozbioru padliny oraz dla treści pokarmowej narządów trawiennych powinny posia-dać urządzenia zabezpieczające pracowników przed wpadnię-ciem do otworu.

§ 14. 1. Pobieranie prób z destruktora, znajdującego się w hali maszyn, dopuszczalne jest dopiero po wyrównaniu ci-

śnienia wewnętrznego z ciśnieniem atmosferycznym i przy użyciu właściwego urządzenia.

2. Upust miazgi z destruktora powinien być przeprowadzany w sposób uniemożliwiający gwałtowny wpływ miazgi do wanny spustowej.

3. Podłoga pomostu przy kładzie spustowej destruktora powinna być zmyta niezwłocznie po każdym jego opróżnieniu.

4. Prasa do wyciskania tłuszczu z miazgi powinna być zaopatrzona w osłony górne i boczne, zabezpieczające przed rozpryskiem tłuszczu.

5. Pomieszczenie maszyn mielących powinno być suche i widne oraz tak obszerne, aby umożliwiało pracownikom bezkolizyjne obsługiwanie maszyn, łatwy dostęp do przenośnika mączki oraz umożliwiało wydzielanie odpowiedniego miejsca na podręczne składowanie kuchów.

§ 15. 1. Maszyny rozdrabniające w zakładach utylizacyjnych powinny posiadać indywidualny napęd oraz łatwo dostępny dla obsługi wyłącznik.

2. Włączenie maszyny rozdrabniającej powinno nastąpić po uprzednim sprawdzeniu zamocowania klina utrzymującego koło napędowe na wale.

§ 16. 1. Odstojniki tłuszczów powinny być zaopatrzone we wskaźniki kontrolne poziomu tłuszczów.

2. Opróżnianie odstojników z tłuszczów powinno odbywać się przewodami rurowymi, w sposób zapobiegający wylewaniu się tłuszczu na podłogę.

§ 17. 1. Łamacze i śrutowniki kości, młynki do mielenia żelatyny oraz kralnice surowców miękkich powinny być rozmieszczone w odrębnych pomieszczeniach, przy czym łamacze i śrutowniki oraz młynki powinny być zabezpieczone przed powodowaniem nadmiernego hałasu.

2. Kralnice surowców miękkich powinny być wyposażone w osłony zabezpieczające przed rozpryskiem środków konserwujących.

§ 18. 1. W pomieszczeniach macerowni powinno być zawsze równocześnie zatrudnionych co najmniej dwóch pracowników.

2. Wejście do kadzi maceracyjnej, po opróżnieniu jej z surowca, może nastąpić po przedmuchaniu powietrzem i stwierdzeniu, że jest ona wolna od szkodliwych gazów.

§ 19. Poszczególne kadzie maceracyjne należy wyposażać w urządzenia zabezpieczające przed przelewem kwasu poza kadzie.

§ 20. Pomieszczenie młynków i mieszarek żelatyny powinno być wydzielone. Urządzenia mielące i mieszające powinny być zhermetyzowane lub szczelnie obudowane, aby nie wydzielały do pomieszczeń pyłu w ilościach powodujących przekroczenie najwyższego dopuszczalnego wskaźnika skażenia.

§ 21. Dozowanie, pakowanie żelatyny i spawanie opakowań z folii powinno odbywać się mechanicznie.

§ 22. Pomieszczenia schładzalni, suszarni, rozdrabialni, pakowni oraz ich wyposażenie powinny być po każdej zmianie starannie odkurzone przy użyciu odkurzaczy przemysłowych, oczyszczone i poddane odkażaniu.

§ 23. Magazyn krwi zwierzęcej powinien posiadać wentylację wyciągową, zapewniającą pięciokrotną wymianę powietrza w ciągu godziny.

§ 24. Beczki wypełnione krwią zwierzęcą powinny być ustawione w magazynie wletem do góry ze zlużowaną nakrętką, umożliwiającą ujście powstających gazów.

§ 25. Urządzenia suszarnicze powinny mieć osłony zabezpieczające przed nadmiernym promieniowaniem ciepła do otoczenia.

§ 26. Magazynowanie surowców powinno odbywać się w wyznaczonych miejscach o twardej, gładkiej i nieprze-

puszczalnej nawierzchni, pod dachem zabezpieczającym przed promieniowaniem słonecznym i opadami.

§ 27. Krajarka surowca klejarskiego powinna być wyposażona w urządzenia uniemożliwiające zbliżenie ręki do strefy zagrożenia.

§ 28. Wapnowanie surowca klejarskiego powinno być dokonywane w dołach, przy zastosowaniu mechanicznego natrysku mleka wapiennego, doprowadzanego przewodami rurowymi.

§ 29. Wydobywanie surowców z dołów wapiennych powinno odbywać się mechanicznie, w sposób zabezpieczający zatrudnionych przy takich pracach pracowników przed bezpośrednim działaniem substancji chemicznych.

§ 30. W zakładach nowo budowanych lub przebudowanych płukanie i neutralizacja surowca klejarskiego powinny odbywać się w osobnym pomieszczeniu.

§ 31. Pokrywy otworów zasypowych kotłów warzelnych powinny być zaopatrzone w mechaniczne urządzenia podnośne.

§ 32. Sperlanie i suszenie kleju powinno odbywać się w osobnych pomieszczeniach.

§ 33. Urządzenia mechaniczne, stosowane przy wstępnej obróbce szczeciny, włosia i sierści, powinny posiadać indywidualne napędy elektryczne.

§ 34. 1. W zakładach nowo budowanych lub przebudowanych siarkownie szczeciny powinny mieścić się w odrębnych budynkach usytuowanych od strony zewnętrznej, a odległość otworów pomieszczeń siarkowni od otworów innych pomieszczeń nie może być mniejsza niż 20 m.

2. Siarkowanie może odbywać się wyłącznie w komorach gazoszczelnych, do których gaz bielący powinien być doprowadzany z zewnątrz rurociągiem.

3. Do każdej komory powinny dochodzić trzy przewody: do doprowadzenia gazu, powietrza nawiewowego i wyciągu mieszanki gazu z powietrzem, przy czym zawory tych przewodów powinny znajdować się na zewnątrz komór. Odprowadzanie gazów z komory powinno odbywać się wyciągiem wyprowadzonym nad dach budynku i nie może powodować zanieczyszczenia powietrza w pomieszczeniach produkcyjnych.

§ 35. Załadowanie i wyladowanie komór gazoszczelnych do siarkowania szczeciny może następować po stwierdzeniu nieszkodliwego stężenia gazu w powietrzu wewnątrz komory.

§ 36. Kotły do odwłazniania ścinków futrzarskich powinny być zaopatrzone w mechaniczne urządzenia mieszalne oraz urządzenia służące do usuwania wełny z basenów.

§ 37. Zakład przerobu sierści i szczeciny powinien mieć oddzielne pomieszczenia na:

- 1) pralnię z pralkami i wirówkami,
- 2) wilka do rozluźniania sierści,
- 3) suszarnię mechaniczną,
- 4) wilka do odkurzania sierści oraz prasę do belowania sierści.

§ 38. Oczyszczanie i suszenie rogowizny powinno być dokonywane w sposób mechaniczny, przy czym dla urządzeń suszarniczych należy wydzielić pomieszczenie z wejściem z przedsionka.

§ 39. Łamacz rogowizny powinien znajdować się w odrębnym pomieszczeniu i być ustawiony w sposób zabezpieczający pracowników przed szkodliwymi wstrząsami.

Rozdział 3.

Zakłady produkcji paszowych mieszanek mineralnych i preparatów witaminowo-antybiotycznych.

§ 40. Związki mineralne, poza kredą i chlorkiem sodu (solą), oraz antybiotyki powinny być magazynowane w odrębnych pomieszczeniach.

§ 41. Przygotowanie dawek związków mineralnych oraz antybiotyków powinno być przeprowadzane wyłącznie pod digestorium.

§ 42. Otwory zasypowe dla mieszanek mineralnych i antybiotyków powinny być wyposażone w urządzenia zabezpieczające przed rozpyłem tych koncentratów do otoczenia.

§ 43. Opakowania zawierające związki mineralne oraz antybiotyki powinny być szczelne i oznakowane w sposób trwały.

Rozdział 4.

Przepisy sanitarno-higieniczne.

§ 44. 1. Odzież robocza i ochronna pracowników zakładów utylizacyjnych i wytwórni żelatyny powinna być przechowywana oddzielnie od odzieży wierzchniej i domowej, w odrębnych pomieszczeniach.

2. Szafki odzieżowe powinny być tak urządzone, aby odzież zamoczona w czasie pracy bądź w drodze do pracy mogła być wysuszona.

3. Odzież robocza pracowników zatrudnionych w części zakaźnej zakładów utylizacyjnych powinna być po zakończeniu pracy poddana sterylizacji przed umieszczeniem jej w szatni odzieży roboczej.

§ 45. 1. Umywalki powinny być zaopatrzone w zbiorniki z mydłem płynnym, wyciekającym po uruchomieniu zaworu zamykającego, oraz w urządzenie zapewniające wypływ wody bez użycia rąk.

2. Umywalki w części zakaźnej zakładów utylizacyjnych oraz w części produkcyjnej fabryk żelatyny powinny być zaopatrzone w mechaniczne suszarki do rąk.

§ 46. W części zakaźnej zakładów utylizacyjnych powinna być zapewniona pracownikom możliwość dezynfekcji rąk po umyciu.

§ 47. Zabrania się przystępowania do pracy bez odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej, jeżeli są one konieczne ze względu na rodzaj wykonywanych czynności, a w szczególności w razie stykania się z materiałem zakaźnym lub podejrzanym o zakaźność.

§ 48. Zwłoki zwierząt lub ich części niezdatne do produkcji dostarczone do zakładu nie mogą być zakopywane na terenie zakładu utylizacyjnego, lecz w miejscach wyznaczonych w tym celu przez terenowo właściwe organy.

§ 49. W części zakaźnej zakładu utylizacyjnego przechowywanie i spożywanie jakichkolwiek posiłków oraz palenie papierosów powinno odbywać się w specjalnie na ten cel przeznaczonych miejscach.

Rozdział 5.

Przepis końcowy.

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1968 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I do I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzygodzinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1; kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.